

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114200608
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4114200608.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Sidónie Sládečkovej, v právnej veci žalobkyne: Sociálna poisťovňa, so sídlom Bratislava, Ul. 29. Augusta č. 8, IČO: 30 807 484, proti žalovanému: F. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., M. XXXX/XX, zastúpený JUDr. Ladislavom Chmelárom, advokátom so sídlom Vráble, Levická 579, zastúpený JUDr. Ladislavom Chmelárom, advokátom so sídlom Vráble, Levická 579, za účasti intervenienta na strane žalovaného: Komunálna poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, o zaplatenie sumy 2.853,95 eura, o odvolaní žalovaného a intervenienta na strane žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 01. októbra 2015 č.k. 18C/204/2014-70, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku
m e n í takto:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 1.997,76 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.140,46 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V zostávajúcej časti žalobu zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na vykonané dokazovanie a ustanovenia § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 a) , ods. 3, § 5 ods. 1 písm. f) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 441 Občianskeho zákonníka. Vychádzal zo zisteného skutkového stavu, na základe ktorého mal za preukázané, že žalovaný dňa 17.3.2002 o 19.30 hod. na ceste prvej triedy č. 51 medzi obcami L. - H. , viedol osobné motorové vozidlo G. XXX, NR XXX BD, kde neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, poveternostným podmienkam, vzdialenosti rozhľadu, prekročil povolenú rýchlosť a narazil do zadnej časti neosvetleného bicykla, ktorý viedol C. M. , ktorý následkom zrážky utrpel zranenia s dobou liečenia a práceneschopnosti najmenej 6 mesiacov. Rovnako mal za preukázané, že voči žalovanému bolo uznesením Okresného súdu Nitra č.k. 5T/7/2003 z 22.10.2003, právoplatným dňa 18.11.2003 trestné stíženie podmienene zastavené a bola mu uložená skúšobná doba v trvaní jeden rok, žalovaný ako obžalovaný sa k spáchaniu skutku v celom rozsahu doznal, trestnú činnosť oľutoval, jeho zavinenie bolo dostatočne preukázané, urobil všetky opatrenia smerujúce k tomu, aby poškodenému C. M. bola uhradená vzniknutá škoda, z ktorého dôvodu bol možný postup podľa § 307 ods. 1 Trestného poriadku. V čase vzniku poistnej udalosti bolo k motorovému vozidlu G. XXX, Y.: NR XXX BD uzatvorené v Komunálnej poisťovni a.s. povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a to poisťníkom otca žalovaného H. W., nar. XX.X.XXXX, pričom rozhodnutím Sociálnej poisťovne bol vzhľadom na následky, ktoré poškodený utrpel pri dopravnej nehode, priznaný invalidný dôchodok a žalobkyňa vyplatila poškodenému C. M. v období

od 18.9.2012 do 17.11.2013 dávky dôchodkového poistenia titulom vyplateného invalidného dôchodku vo výške žalovanej istiny, čo vyplýva z potvrdenia o vyplatených dávkach.

2. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti návrhu žalobkyne. Poukázal na to, že nárok Sociálnej poisťovne podľa ust. § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. je samostatným regresným nárokom a vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka o náhrade škody má táto úprava povahu špecifického ustanovenia, v dôsledku čoho v danom prípade ide o osobitný nárok, výšku ktorého žalobkyňa v konaní preukázala. Súd prvej inštancie preto nárok žalobkyne posúdil podľa ust. § 238 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z., v zmysle ktorého vznikol žalobkyni regresný nárok voči žalovanému, pretože vyplatením dávok z nemocenského poistenia alebo z dôchodkového zabezpečenia vznikla navrhovateľovi majetková ujma. Vzhľadom na to, že ust. § 238 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. ktorý má povahu špeciálneho ustanovenia vo vzťahu k Občianskemu zákonníku o náhrade škody, neobsahuje dôsledky vyplývajúce z prípadného spoluzavinenia poškodeného na vzniku škody, súd prvej inštancie ďalej podľa § 441 Občianskeho zákonníka skúmal prípadné spoluzavinenie poškodeného, ktorá má za následok obmedzenie zodpovednosti žalovaného. V tomto smere súd prvej inštancie ustálil spoluzavinenie poškodeného v rozsahu 25%, v rozsahu ktorom sa podieľal na nehode samotný poškodený. Vychádzal pritom z obsahu trestného spisu, z ktorého vyplýva, že poškodený M. jazdil neosvetlený na bicykli a to na vozovke 1,2 m od čiar pravej krajnice a pod vplyvom alkoholu. Tieto skutočnosti ako aj neskoršia reakcia žalovaného prispela k vzniku dopravnej nehody. Znalec Ing. Josef Veverka v znaleckom posudku v rámci trestného konania uviedol ako príčinu vzniku dopravnej nehody z technického hľadiska rýchlosť jazdy vozidla 100 až 106 km/h, čo je rýchlosť vyššia ako rýchlosť priemerná vzdialenosti rozhľadu vodiča 66 km až 71 km. hod. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že na vznikutej nehode, v dôsledku ktorej došlo k poistnej udalosti a poškodeniu zdravia C. M. sa podieľal aj samotný poškodený. Vzhľadom na to, že žalobkyňa sa domáhala zaplata sumy 2.853,95 eura , súd prvej inštancie z tejto sumy odpočítal 713,49 eura (25% z celej uplatnenej sumy) a žalobkyni priznal rozdiel týchto súd, t.j. sumu 2.140,46 eura. Súd prvej inštancie nevykonal dôkaz výsluchom znalca Ing. Josefa Veverku, ktorý návrh zamietol, pretože po oboznámení sa so znaleckým posudkom nepovažoval za potrebné dôkaz vykonať, a tiež s ohľadom na iné prebiehajúce konania na súde (7C/130/2009, 10C/97/2012, 19C/12/2011). Rozhodnutie o trovách konania ponechal súd prvej inštancie na samostatné rozhodnutie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

3. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalovaný a intervenient na strane žalovaného .

4. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávny skutkovým zisteniam. Uviedol, že odbornú otázku týkajúcu sa posúdenia alkoholu krvi u poškodeného z hľadiska určenia príčiny dopravnej nehody, môže stanoviť len znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia , odvetvie súdne lekárstvo. Nestotožnil sa ani s odôvodnením v časti týkajúcej sa neskoršej reakcie žalovaného . Bol toho názoru, že je otázkou právnou , či vodič na ceste , kde je maximálna povolená rýchlosť 90km/h má jazdiť nižšou rýchlosťou. Vytkol, že súd mal zohľadniť skutočnosť, že poškodený cyklista nesprávnym spôsobom jazdy tiež porušil ustanovenia zákona č. 315/1996 z.z. o premávke na pozemných komunikáciách a to § 56 ods. 1 podľa ktorého sa na bicykli jazdí na pravom okraji vozovky. Navyše poškodenému bol nameraný alkohol v krvi 0,65 promile, čím porušil ust. § 4 ods. 3 citovaného zákona. V tomto smere poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Nitra sp. zn. 7C/130/2009-364 zo dňa 13.1.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. Zn. 9Co/106/2015-412 zo dňa 10.09.2015, týkajúceho sa tých istých strán sporu a rovnakej veci len rozdielnosť je v žalovanej sume a v žalovanom období. Bránil sa tým, že na Okresnom súde Nitra prebiehajú aj ďalšie konania, v ktorých sa žalobkyňa domáha za iné roky už vyplatených dávok poškodenému, pričom tieto bude musieť platiť a to aj za podmienok , kedy bola s intervenientom riadne uzatvorená poistná zmluva a nikdy neexistovali dôvody na výluku z poistenia. Z uvedených dôvodov žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

5. Intervenient v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Stanovenie len 25% spoluzodpovednosti za škodu považoval za zjavne neprimerané a to s poukazom na skutočnosť, že poškodený C. v čase vzniku dopravnej nehody bol pod vplyvom alkoholu a zároveň jazdil stredom vozovky. Dodal, že poškodený bol účastníkom premávky a teda bol povinný dodržiavať povinnosti, ktoré pre neho ako účastníka cestnej premávky vyplývali v rozhodnom čase zo zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení účinnom do 31.01.2009. Bol toho

názoru, že súd prvej inštancie mal pri stanovení miery krátenia uplatneného nároku s ohľadom na požitie alkoholických nápojov krátiť nárok žalobkyne o 50% a vzhľadom na ďalšiu podstatnú skutočnosť, ktorá prispela k vzniku škody, a to nesprávny spôsob jazdy poškodeného, mal nárok krátiť o ďalších 25% , t.j. miera krátenia nároku mala byť vo výške minimálne 75%. Zdôraznil, že súd v sporovom konaní nie je viazaný s ustálením viny v trestnom konaní proti obžalovanému, a to pokiaľ má určitú účasť na spôsobení vzniknutej škody v civilnom sporovom konaní. Považoval za nedôvodné od vodiča motorového vozidla automaticky vyžadovať, že tento automaticky predpokladá a dopredu počíta pri jazde motorovým vozidlom so situáciou , že cyklista nerešpektuje zákonné povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú, a že teda jazdí po nesprávnej ceste, a preto sa kedykoľvek pred jeho motorovým vozidlom môže objaviť. V tomto smere konštatoval, že otáznym je, či vôbec žalovaný nesie zodpovednosť za zdravotné problémy poškodeného, a teda či nárok žalobkyne voči nemu je dôvodný. Vzhľadom na uvedené žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniam navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukázala na to, že znalec v trestnom konaní ako hlavnú príčinu dopravnej nehody konštatoval rýchlosť vodiča . Nepoprel, že obaja účastníci porušili svojím konaním pravidlá cestnej premávky , pretože poškodený jazdil na neosvetlenom bicykli , 1,2 m od okraja vozovky a pred jazdou požil alkohol. Tieto skutočnosti však boli iba v príčinnej súvislosti s nehodou. Pokiaľ v inom konaní bola ustálená výška miery spoluzavinenia vyššia, túto skutočnosť považoval pre toto konanie za právne irelevantnú.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku treba podľa § 388 CSP zmeniť tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku mohla odvolaním napadnúť len žalobkyňa, ktorá odvolanie nepodala, preto v tomto výroku rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť.

8. Súd prvej inštancie aplikoval v tejto veci ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ktorý však bol dňom 1. júla 2016 zrušený Civilným sporovým poriadkom . Súd prvej inštancie napadnutý rozsudkom rozhodol dňa 01.10.2015, t. j. ešte za účinnosti predchádzajúceho procesného predpisu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok. Odvolací súd rozhodujúc vo veci už v čase účinnosti Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Predmetom konania je regresný nárok žalobkyne (Sociálnej poisťovne Bratislava) voči žalovanému ako tretej osobe, ktorý svojím protiprávnym konaním spôsobil škodu na zdraví C. M., nar. XX. XX. XXXX a ktorému bol rozhodnutím Sociálnej poisťovne - ústredie č. 5708176122 zo dňa 14. 03. 2003 priznaný invalidný dôchodok na následky ublíženia na zdraví, ktoré menovaný utrpel pri dopravnej nehode dňa 17. 03. 2002. Voči žalovanému bolo uznesením Okresného súdu Nitra č.k. 5T/7/2003 z 22. 10.2003, právoplatným dňa 18.11.2003 trestné stíhanie podmiennečne zastavené a bola mu uložená skúšobná doba v trvaní jeden rok, žalovaný ako obžalovaný sa v trestnom konaní k spáchaniu skutku v celom rozsahu doznal, trestnú činnosť oľutoval, jeho zavinenie bolo dostatočne preukázané. V dôsledku protiprávneho konania odporcu boli poškodenému C. vyplatené dávky dôchodkového poistenia vo výške 2.853,95 eura a to formou invalidného dôchodku za obdobie od 18. 09. 2012 do 17. 11. 2013. Žalobkyňa sa svojho nároku domáha v zmysle § 238 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorých má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania.

10. Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 274/1994 Z. z., sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu dávok poskytnutých z nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania (§ 31 ods. 1 zák. č. 274/1994 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov účinného do 01. 01. 2004).

11. Podľa § 3 ods. 2 písm. b) zákona č. 274/1994 Z.z., sociálna poisťovňa rozhoduje o dávkach dôchodkového zabezpečenia, zabezpečuje výplatu v rozsahu podľa osobitných predpisov. Medzi tieto

predpisy patrili do 31. decembra 2003 predovšetkým zákon č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších zmien a doplnkov. Povinnosť sociálnej poisťovni poskytovať dávky dôchodkového zabezpečenia vznikla pri splnení stanovených podmienok a to bez ohľadu na to, z akého dôvodu došlo k vzniku nároku na tieto dávky. V prípade dávky poskytnutej vo forme invalidného dôchodku vznikla teda táto povinnosť bez ohľadu na to, či poškodenie zdravia odôvodňujúce jej priznanie bolo spôsobené zavineným protiprávnym konaním tretej osoby, alebo následkom inej udalosti.

12. Zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení vstúpil do účinnosti 01. 01. 2004.

13. V zmysle § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov má sociálna poisťovňa právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky sociálnej poisťovne a výške vyplatených dávok.

14. Zákon teda priamo uvádza, čo sa považuje za dôkaz preukazujúci výšku škody vzniknutej protiprávnym konaním žalovaného. Žalobkyňa sa domáhala regresného nároku za obdobie od 18. 09. 2012 do 17. 11. 2013, keď vyplatil poškodenému C. M. dávky dôchodkového poistenia, pričom odporca je zodpovedný za dopravnú nehodu zo dňa 17. 03. 2002, pri ktorej došlo k poškodeniu zdravia poistenca a vyplatenie týchto dávok z dôchodkového poistenia vo výške 2.853,95 eura za uvedené obdobie preukázal potvrdením o vyplatených dávkach .

15. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. účinného od 01. 04. 2007, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovej zmluve.

16. Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

- a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
- b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,
- c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 5 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,
- d) ušlého zisku.

17. Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahraďiť týmto subjektom.

18. Podľa § 4 ods. 4 citovaného zákona, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poisťné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je nesporné, že citované ustanovenie § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. zakladá regresný nárok sociálnej poisťovne voči tretím osobám, ak sú splnené zákonné predpoklady v ňom uvedené. Poskytnutím dávok z nemocenského poistenia alebo z dôchodkového zabezpečenia, na ktoré vznikol oprávnenému nárok v dôsledku zavineného protiprávneho konania tretích osôb, vznikla sociálnej poisťovni nepochybne majetková ujma, ktorá je odškodniteľná pri splnení stanovených predpokladov. Preto, ak uvedený regresný nárok, i keď nie je nárokom na náhradu škody na zdraví poškodeného podľa Občianskeho zákonníka, je svojím charakterom samostatným nárokom na náhradu škody vyplývajúcim z § 238 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. (predtým z ust. § 31 ods. 1 zák.

č. 274/1994 Z. z.), majúceho povahu špeciálneho ustanovenia vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka o náhrade škody. Pomer špeciality tohto ustanovenia vo vzťahu k Občianskemu zákonníku znamená, že právny vzťah, ktorého sa uvedené ustanovenie týka, sa v otázkach, ktoré nie sú nimi upravené, riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka o náhrade škody.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci a vec v zásade aj správne právne posúdil. Súd prvej inštancie správne ustálil, že žalobkyni v danom prípade vznikol regresný nárok voči žalovanému ako tretej osobe na náhradu dávok poskytnutých z nemocenského poistenia a dôchodkového zabezpečenia v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaného. V nadväznosti na uvedené sa súd prvej inštancie správne s ohľadom na tvrdenia žalovaného a intervenienta, zaoberal aj tým, či mal na vzniku dopravnej nehody podiel aj samotný poškodený. V tomto smere súd prvej inštancie dospel k záveru, že miera spoluzavinenia poškodeného na vzniku dopravnej nehody bola a to v rozsahu 25%. Odvolací súd sa s ustanovením výšky miery spoluzavinenia poškodeného v rozsahu 25 % nestotožnil, pretože s ohľadom na konkrétne okolnosti vzniku škody a po zohľadnení všetkých príčin, ktoré sa podieľali na vzniku dopravnej nehody dospel k záveru, že mieru spoluzavinenia poškodeného je treba určiť v rozsahu 30%. Takto určená miera spoluzodpovednosti poškodeného za vznik škody s ohľadom na porušenie povinností poškodeného ako účastníka cestnej premávky lepšie zodpovedá zásade spravodlivosti súdneho rozhodnutia a tiež zároveň zohľadňuje, že hlavou príčinou dopravnej nehody bola rýchlosť motorového vozidla, ktoré viedol žalovaný. Rovnako tak ako súd prvej inštancie aj odvolací súd pri posudzovaní miery spoluzavinenia vychádzal zo znaleckého posudku Ing. Jozefa Veverku č. 098/2002, ktorý v znaleckom posudku z technického hľadiska ako príčinu vzniku dopravnej nehody uviedol rýchlosť jazdy vozidla 100 až 106 km/hod., čo je rýchlosť vyššia ako rýchlosť primeraná vzdialenosti rozľahu vodiča 66 až 71 km/hod. Znalec tiež uviedol tiež, že z technického hľadiska je v priamej príčinnej súvislosti jazda neosvetleného cyklistu za zníženej viditeľnosti na vozovke vo vzdialenosti 1,2 m od jej pravého okraja, pričom v jazde po okraji vozovky mu nič nebránilo. Zo znaleckého posudku tiež vyplýva, že vodič na cyklistu na vozovke reagoval neskôr, ako mal možnosť cyklistu vidieť a ako z technického hľadiska reagovať mohol. Z uvedených skutočností je možné ustáliť, že hlavnou príčinou vzniku dopravnej nehody bola vyššia rýchlosť jazdy vodiča ako je rýchlosť primeraná vzdialenosti rozľahu vodiča, pričom na dopravnej nehode sa tiež podieľali vedľajšie príčiny, ktorými sú jazda cyklistu na neosvetlenom bicykli 1,2 m od pravého okraja vozovky pod vplyvom alkoholu v krvi (0,65 promile), neskoršia reakcia vodiča. Pri určovaní miery spoluzodpovednosti žalovaného odvolací súd tiež zohľadnil závery znaleckého posudku v tom, že pri rýchlosti jazdy 65 až 70 km/hod., čo bola rýchlosť primeraná vzdialenosti rozľahu vodiča, by i napriek oneskorenej reakcii vodiča, zhodnej ako počas nehodového deja, vozidlo bolo zbrzdilo na rýchlosť jazdy cyklistu pred nárazom do cyklistu. Vzhľadom k spôsobu jazdy cyklistu, teda súbežnej jazde cyklistu a vozidla, je zrejme, že aj keď bol cyklista v čase dopravnej nehody pod vplyvom alkoholu, táto okolnosť nebola hlavnou príčinou vzniku dopravnej nehody, preto ani odvolací súd nemohol len z tejto skutočnosti, bez zohľadnenia ostatných okolností, vyvodiť automatické zníženie spoluzodpovednosti o 50%, ako navrhoval intervenient. Z hľadiska predvídateľnosti a presvedčivosti súdneho rozhodnutia odvolací súd poukazuje aj na svoje predchádzajúce rozhodnutie týkajúce sa rovnakých strán sporu a to rozhodnutie č.k. 7Co/192/2013 - 244 zo dňa 19.03.2015, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 06.03.2013 č.k. 10C/97/2012-201, v ktorom konaní bola miera spoluzavinenia poškodeného ustálená v rovnakom rozsahu 30%.

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd ustálil mieru spoluzavinenia poškodeného v rozsahu 30% a rozsudok súdu prvého stupňa vo vyhovujúcom výroku zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.997,76 eura ako rozdiel žalovanej sumy 2.853,95 eura a sumy 856,19 eura (30% z celej uplatnenej sumy) a vo zvyšku (t.j. v sume 142,70 eura) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

23. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).